Kruisweg is een expositie van vijftien doeken, waar je kunt langslopen en bij stilstaan. De doeken tonen lijdensscènes uit het dagelijks leven van meisjes en vrouwen. Situaties van geweld die op het eerste gezicht misschien 'klein' zijn, gewoon een beeld op een smartphone. Of die heel 'gewoon' aandoen, zo gewoon dat veel mensen er niet bij stilstaan, maar achteloos aan voorbijlopen. 'Ik zei maar niets, ik wilde geen scène maken', zegt één van de doeken. 'Het is toch niet echt', luidt de tekst op een ander doek. Want ja, vaak vindt het vreselijkste geweld plaats ergens in het grensgebied tussen doodgewoon en onvoorstelbaar.

Kruisweg voert ons niet alleen naar gesprekken van alledag, maar ook naar alledaagse ruimtes. Een kantoorruimte, een keukentafel, de uitgang van een danslokaal, een fietspad, de ouderlijke slaapkamer. De vijftien doeken zijn een felgekleurde aanklacht: zie eens hoe diep geweld en grensoverschrijdend gedrag in het gewone leven zijn ingesleten. In dit boek zijn de beelden aangevuld met een kort essay en diverse citaten uit de media. Die laten op een eigen manier zien hoezeer geweld en grensoverschrijdend gedrag deel uitmaken van onze cultuur. Kruisweg is een schokkend actueel boek. Het nodigt uit tot bezinning, tot gesprek, tot actie.

Kruisweg is een samenwerkingsproject van de Limburgse kunstenaars Jonathan Wanders (1982) en Nadine de Burlett (1980). Het komt voort uit een open call van Klooster Wittem in het kader van de campagne Orange the World, die geweld tegen vrouwen zichtbaar en bespreekbaar maakt.